

RUSKI INWALID

N^o.=

22.

CZWARTEK.

29 Stycznia 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Petersburga. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy, Niderlandy, Daniia. Rozmaitości.

WIADOMOSCI KRAIOWE.

z Petersburga 29 Stycznia.

Ukaz Jego Cesarskiej Mści z Rządzącego Senatu.

Senat Rządzący po wysłuchaniu przełożenia ze strony Jaśnie Oświeconego Xiążęcia JMści Dymitra Łobanowa Rostowskiego Jenerała piechoty Ministra Sprawiedliwości i kawalera, zawierającego między innem: iż Najjaśniejszy Cesarz JMśc uważywszy, że będący przy Nim w sprawach Królestwa Polskiego Hrabta Sobolewski mianuje się tylko Sekretarzem stanu, Naywyżey rozkazać raczył, aby zawiadomiono wszystkich komu o tem wiedzieć należy, iż pomieniony Hrabta Sobolewski nie inaczej iak Ministrem Sekretarzem Stanu Królestwa Polskiego mianowany być powinien; ta bowiem dostojność w Królestwie Polskiem istnieje, a Hrabta Sobolewski ją piastuje. Senat zatem

rządzący postanowił donieść o tem wszelkim władzom i sądownictwom.

Miesiąca Stycznia dnia 1820 roku.

z Wilna 25 Stycznia.

Dnia 15. t. m. odbył się tu obchód żałobny pogrzebienia zwłok, Jana Andrzeja Lobenweina, Radcy stanu, Dziekana i profesora wysłużonego w Cesarskim uniwersytecie Wileńskim, kawalera orderu ś. Anny 2 klasy wielu towarzystw uczonych członka, który po iedynastu tygodniach choroby zszedł z tego świata, na dniu 12 b. m w 62 roku wieku swego.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

z Frankfortu, 22 Stycznia.

Men wyższy już się zupełnie uwolnił od lodu, a to nawet nierównie pomyślniey niżeliśmy się spodziewali. Strata iednak przez tę

powódź zrzadzona jest bardzo znaczna, a szczególnie na Renie niższym. Niewielka rzeczka Nibb przerywająca okolice tutejsze zniszczyła wybrzeżeniem swoim kilka wiosek. Łódź zaś który unosiła do takiej doszedł wysokości nocy przeszłej, iż mieszkańcy uderzyli trwogę i całą noc przepędzili w strachu i rozpacz. Nazajutrz dopiero przez rychłą czynność niebezpieczeństwo ustało i łódź spędzono.

z Wiednia, 13 Stycznia.

Dnia wczorayszego odbyło się dwunaste posiedzenie naradczycie znajdujących się tu ministrów mocarstw niemieckich.

Od brzegów niższej Elby, 25 Stycznia.

Nowa Karta konstytucyjne w Brunswiku już jest skonczone i 12 b. m. zatwierdzone została podpisami i pieczęciami wszystkich reprezentantów. Wkrótce oczekują ogłoszenia jej imieniem Xiążęcia Reienta.

N I D E R L A N D Y.

z Hagi, 22 Stycznia.

W iedney z gazet tutejszych pomieszczona była wiadomość iakoby Jenerał Porucznik *Stedtmann* uwięziony był w Amsztardamie. Wykazuje się teraz że to doniesienie było fałszywym i Jenerał pomieniony przybył do miasta tutejszego, aby sądownie poszukiwać swej krzywdy na rozsiewaczach tej wieści.

D A N I A.

z Koppenhagi, 18 Stycznia.

Po dósyc wielkiej burzy, która tu panowała niedawno, żegluga po Zundzie znowu się otworzyła. Szwedzi co tu po lodzie przybyli, muszą się zatrzymać do niejakiego czasu.

ROZMAITOŚCI.

Ogłoszenie o sprzedaży teatru.

Dyrektor teatru sławnego miasta N. ma zaszczyt donieść, że po długich trudach i pracach ma zamiar nakoniec odpocząć i w tym celu przedsięwziął wyprzedać z publicznego targu pyszne swe zamki, ogrody, wygodne i obronne twierdze, piękny i cienisty las, kilka łąk usianych kwiatami i znaczną ilość rozkosznych domów wiejskich w czarujących okolicach. Oddają się także na publiczną wyprzedaż wyborne sprzęty iego pałaców i inna

ruchoomość, a mianowicie: Morze z 12 wielkich wafów złożone, z których dziesiąty na nieszczęście cokolwiek jest uszkodzony. — Półtora tuzina ciemnych obłoków dobrze zachowanych, nadto jedna chmura przeszła piorunem; śnieg doskonałej białości z najlepszego pocztowego papieru. — Procz tego dwa rodzaje śniegu cokolwiek ciemniejszego z papieru ordynaryjnego. Trzy butelki błyskawicy. Słońce zachodzące cokolwiek już przetarte, i metody ściążyć cokolwiek stary. Wóz tryumfalny złożony prawie nowy dwoma smokami zaprzężony. Płaszcz purpurowy na urząd dla *Semiramidy* zrobiony, a który służył później *Agamemnonowi*, *Menelaisowi* i niektórym innym bohaterom. — Cały ubior dla widma, to jest koszula okrwawiona, poszarpany płaszcz z dwoma łatami czerwonymi, wystawiającemi ranę śmiertelną. Pióro zrobione do hełmu dziewicy Orleańskiej, a tylko raz używane; — Chustka dokieszeni *Otella* i kilka par wąsów Baszów wschodnich. — Wóz *Kleopatry*. — Flaszeczka z winnym spirytusem, przydatna do wyprowadzania duchów; wydaie bowiem wyborny płomień błękitny. Pałpuda najlepszego różu do użytku aktorów i akterek. (Reszta całego wozu sprowadzonego przeszłą zimą.) Trzy urwiska skał dobrze wypchane włosem końskim i dwa darniowe stołki z drzewa sosnowego. — Wielki stos ze wszech stron podpalony, i kilka lat już palący się. — Piękny niedzwiedzociągnięty nowem płótnem farbowanem i dwie owcy wypchane wiorem. — Cały obiad, złożony z ciast z papieru klejonego, z kury także papierowej i t. d. Do tego należy kilka butelek z drzewa dębowego i owoców zwosku na wety. Pięć łokci łańcuchów z blachy wydających brzęk straszny i ławo przerażających. — Zupełna kolekcja masek, drzewi zapadających, drabin z powrozów, stołów sędziowskich z długimi kołbiercami, słowem wszystko co tylko potrzebne jest do wystawienia najnowszych widowisk. — Kolebka, szubienica, ofiarnik Jowisza, studnia prawdy, i wielka liczba mieczów puginałów, balabard, kiiów pastarskich, zawoiów tureckich i czapek grenadyerskich. —

Wszystkie te sprzęty można widzieć w samym teatrze między repetycjami i reprezentacją.

Stan terażniejszy Irlandyi.

(Wyimek z nowego pisma Pana *Carvin*.)
Pan *Corvin* autor tego dzieła kilkakroć zasiadający w parlamencie iako deputowany od

miasta Carleile, jest z liczby najzamożniejszych obywateli Xięstwa Kumberlandskiego. Głębokie wiadomości jego w mechanice, wyniosły go na dostojność Vice-Prezesa *Towarzystwa Londyńskiego rozszerzenia sztuki pięknych rękodzielnictwa i przemysłu*, najupodobalszem zaś jego zatrudnieniem jest gospodarstwo wiejskie. Pan *Corvin* przez całe trzy lata zwiedzał rozmaite prowincje Irlandyi. Spodziewamy się, iż czytelnicy nasi z ukontentowaniem czytać będą niektóre szczegóły, o tem Królestwie przez tak dostojnego męża zebrane—Szkocja przez połączenie się z Anglią nabyła tego stopnia pomyślności i oświecenia, iż jakim się dzisiaj znajduje. Irlandya także znacznych tym sposobem nabyła korzyści, które codziennie stają się widoczniejszymi. Aż do tego połączenia Rząd irlandzki wielu podlegał niedokładnościom.

Stronniictwa i przekupienia sędziów do tego stopnia były tam we zwyczaju, iż nikt nawet niepożytywał za hańbę przekupić lub być przekupionym. Parlament irlandzki składał się tylko z dwóch stron arystokratycznych, lud zaś był zupełnie w zapomnieniu, czyli raczej w pogardzie, a urzędnicy i officialisci domagali się nagrody nie za zasługi w oyczyźnie, lecz za to że na wszelkie nadużycia i środki które Rząd przedsiębrał, przez szpary patrzali. Zresztą Wielka Brytania miała tam wpływ tak znaczący, iż konstytucyja irlandzka co chwila zupełnie zagrażała upadkiem. Wszystkie stany były niekontente i nastąpiła odmiana w nikim niewzbudziła żalu przeszłego bytu.

Po złączeniu Irlandyi z Anglią wyrzucano nieraz dawnemu parlamentowi irlandzkiemu iawnie przekupienia; lecz osoby do których się to stosowało nigdy się nie obrażały, a mniemy jeszcze uniewinniały się. Smiało powiedzieć można że najmocniejszym dowodem konieczności połączenia Irlandyi z Anglią jest środek użyty do dokonania tegoż połączenia. W każdym przekupieniu ci tylko na prawdziwą nagana i pogardę zasługują, którzy pozwalają się przekupić; a ponieważ ten środek stał się już był koniecznym dla Rządu Brytańskiego, zapewne roztropnie postąpił, kiedy postanowił na jeden raz użyć tej całej summy, która była potrzebą do uskuteczenia zamierzonego celu, aniżeli corocznie płać najmniejszemu irlandzkiemu pewny rodzaj podatku czyli raczej gaży. (To wyłożenie jest niemałym wag, pochodzi bowiem od jednego z prawdziwie swiatłych członków parlamen-

tu.) Według rachunku Pana *V. Petti* ludność Irlandyi wynosiła w roku 1641 do 300,000, teraz zaś według ostatnich spisów do sześciu milionów dochodzi. W miastach niektórych ludność prawie przechodzi wszelkie podobieństwo do prawdy. Pomimo ubóstwo chłopów, którzy powinni przestawać na najmniejszych częściach gruntu, wesołość ich zadziwia zawsze podróżnych. Nadto powszechnie są rozsądni, grzeczni i otwarci. Dla tej to przyczyny Irlandczyk spotkawszy podróżnego bez końca czyni mu pytania. Chłupy ich ledwie są nietakie jak legowiska dzikich zwierząt. Większa półowa sprzętów domowych wcale im nie jest znaną. Zamiast porządnego odzienia noszą grube łachmany, a dzieci chodzą prawie nago. Za pokarm służą same tylko ziemniaki bez wszelkiej okrasy, a nawet i bez soli, za największy zaś przysmak pocztuią śmietaną.

Na szczęście Irlandya obfituje w torf, lecz teraz i torfowe błota już znacznie są wyczerpane; ludność bowiem niezmiernie się powiększa. Chłopki nie noszą kapeluszy jak w Anglii; lecz za to nayuboższa z Irlandek zawiia w papieloty i ubiera jak najstaranniejsze włosy. Trzewiki wdziewają tylko wtenczas gdy idą do miasta. Pomimo nieochędnostwo iakie w domach ich pannie, dzieci jednakże są zdrowe, żywe i zawsze wesołe. Ta kraina wiele ma zachwycających okolic. — Bogate i piękne miasto Belfast leży także w nayrozsławniejszych. Posada ich chociaż powszechnie prawie torfawa, jest iednakże zdadną do uprawy; dla tej to przyczyny najzamożniejsi chłopcy osiadają w okolicach naybardziej w torf obfitujących. Z pewnością twierdzić można, iż z czasem wszystkie torfowe błota w Irlandyi zamieniają się w pola zasiane ziemniakami. W takim zdarzeniu niemożna przewidzieć gdzie mieszkańcy osiadać będą, ludność bowiem powiększa się dziwnym sposobem. Pan *Corvin* porównywał tę ludność do hord dawnej Skandynawii, które niegdyś zalały całą Europę południową. Utrzymanie ten autor, iż gdyby cały milion Irlandczyków opuścił nagle swoją oyczyznę, to i wtenczas pomimo tak znaczne wyniesienie się, ledwieby można było dostrzedz tego zmniejszenia ludności. — Wszędzie się budują nowe domy i chłupy, a tym czasem i stare się reparują. Dziewczęta i młodzi wieśniacy albo zupełnie nie mają co robić, albo iedli znajdują robotę to tylko w miastach. Roboty wiejskie zwyczajnie odbywają żonaci i

między najemnikami nie znaleźć nieznatego. Domy wieśniaków bawiących się uprawą roli, tak są szczupłe iż ledwie samych gospodarzy pomieścić mogą, a dla najemników niepodobna znaleźć najmniejszego zakątka, choćby nawet gospodarz i chciał ich mieć. Z trudnością nawet chłopiec dzieci swoje pomieścić może, i iak tylko dódyda cokolwiek do lat, sami się żywić muszą. Lecz na nieśćczęście nie maia gdzie się najać na wsi, a tak albo muszą iść do miasta, albo się żenić i nowe zaprowadzać gospodarstwo. W ostatniem zdarzeniu młody mężczyzna buduje sobie chałupę koło błota torfowego, zasiewa ziemniaki i tak urządziwszy swoje domostwo stara się o gospodynię. Pierwsze zaprowadzenie gospodarstwa tak tam mało znaczy, iż chcący zostać gospodarzem bynajmniej się o nic nietroszczy. Rodzice niekiedy ustępuia dzieciom część swojej ziemi, a czasem młodzi małżonkowie muszą sobie najać kawał gruntu. Właściciele lub ich rządcy drogo sobie każą płacić za ziemię. Stąd to pochodzi, że po upłynieniu każdego kwartału kiedy się wnoszą opłaty gruntowe, stan biednego chłopka bywa smutniejszy nad wszelkie opisanie. Nieurodzaj ziemniaków miewa także najgorsze skutki; głód bowiem wtenczas jest nieuchronny. A tak chociaż ta roslina jest jednem z największych dobrodziejstw dla człowieka, należy jednakże wyznać, iż nie szkodliwszego nad powszechny zwyczaj w Irlandyi, gdzie całe rolnictwo samą się tylko uprawą ziemniaków ogranicza. — W Balimor przedaie się czasem w dzień targowy samego płótna za pięć tysięcy funtów szterlingów. Według pewnych rachunków, z samey Irlandyi wywieziono tego towaru w roku 1818 za trzy miliony funtów szterlingów. Zły sposób bielenia równie iak wyborne gatunki płócien szlaskich, zadały rękodzielniom irlandskim cios okropny.

Miedzy bydlętem domowem Irlandczycy nawięcey się staraia o świni. — Mieszkańcy Irlandyi nawięcey odbywaią drogi piechotą i wytrzymali są do zadziwienia. Będąc zawsze wesołemi bynajmniej się nie troszcą o to, co innym jest przyczyną trudów i zabieg, a nie smuca się nigdy przewidywaniem co nastąpi.

Osobliwszą maia sposobność żartowania nie naprzykrzaiąc się nikomu dwuznacznemi lub uszczypliwemi słowy.

Pan *Coroin* twierdzi, iż samo tylko rozszerzenie handlu i przemysłu irlandzkiego, może cokolwiek wstrzymać niezmiernie powiększaiącą się ludność tego Królestwa. Lecz dopokąd Irlandczycy trudnić się tylko będą uprawą ziemniaków, liczba mieszkańców w przeciagu lat trzydziestu musi się podwoić, a razem się i ubóstwo chłopów podwoi. Tu na każde małżeństwo zwyczajnie rachuią od 10 do 12 sztuk dzieci, gdyby zaś które mniej wydało, stałoby się przedmiotem podziwienia powszechnego. Stan wieśniaków Irlandzkich przekonał Pana *Corvin*, że nadpotrzebna ilość żywności i taniość iey, nie są tak wielkiem dobrodziejstwem iak myślą niektórzy; W takim bowiem zdarzeniu lud niema potrzeby natężać pracy i starań. Tenże autor twierdzi że dla dobra Irlandczyków należałoby pomyśleć o środkach przyzwyczajenia ich do mięsa.

Do przesądów tego narodu należy i to, że jest nieposłuszny prawom: uległość bowiem takową, poczytuie za niewolniczą. Dla tey to właśnie przyczyny zwierzchność cywilna nie ma w Irlandyi tey powagi, iaką się cieszy w Anglii. Cała władza wykonawcza jest w ręku zwierzchności woyskowej i bez niey policyia nie mogłaby się utrzymać. Chłopi irlandscy i szkoccy posiadaiący ziemię zwyczajnie przed drzwiami chałup układaia gnoy w dużą kupę, coraz ią powiększaią i najstaranniej patrzą aby niebyła rozrzuconą. Kiedy Lorda *Kems* zapytano o przyczynę tak osobliwszego zwyczaju, odpowiedział: „Szkoci są próżni, lubia się popisować z bogactwem swoim.“ Po wielkich drogach w Irlandyi ubodzy kupami chodzą i noszą z sobą rozmaite naczynia kuchenne i inne temu podobne sprzęty. Każdy bowiem gospodarz ieśli nieda im pieniędzy to zapewne nieodmówi ziemniaków i smiatany. Gościnnność tu jest wielka. — Podróżny gdy przybędzie do domu wtenczas kiedy gospodarz z rodziną swoią jest za stołem, czyby chciał czy nie chciał musi usiąść z nimi i dzielić iedzenie.

(Dokończenie później.)

W PETERSBURGU.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.